

Óháð fréttablað á Vestfjörðum BÆJARINS BESTA

Stofnað 14. nóvember 1984 · Sími 456 4560 · Veffang: www.bb.is · Verð kr. 400 m/vsk

5 694110 023513

Fimmtudagur

31. maí 2012
22. tbl. · 29. árg.

Vantar þig íbúð
til leigu?

Hafðu samband!
sími: 456 6600

Pöntun,
uppsetning
og þjónusta
á bílskúrs-
og iðnaðar-
hurðum

Steinsögun

Áratuga
reynsla

Jakob Jónsson
sími: 895 4678

Komin til að hlusta

„Margir segja mér að til mín séu gerðar miklar væntingar. Ég reyni að hugsa ekki um það, þá verð ég vitlaus,“ segir Agnes M. Sigurðardóttir, sem brýtur blað í kirkjusögunni þegar hún vígist til biskups Íslands í júní. Á miðopnu í dag segir Agnes meðal annars frá lestri kirkjubóka í barnæsku og væntingum sínum til nýja starfsins – að sokka-buxnaskorti ógleymdum.

VIÐ ERUM DAGLEGA Á FERÐINNI
MEÐ VÖRUR UM ALLT LAND

| www.flytjandi.is | sími 525 7890 |

EIMSKIP
Flytjandi

Segir samkomulag ekki hafa gengið eftir vegna Íbúðalánasjóðs

Eftirlitsnefnd með fjármálum sveitarfélaga telur að höfnun Íbúðalánasjóðs á umbeðinni niðurfærslu skulda hjá Bolungarvíkurkaupstað hafi orðið til þess að endurskipulagning fjármála sveitarfélagsins hafi ekki náð fram að ganga eins og áætlað var. „EFS telur það mjög miður og á í raun afar erfitt með að setta sig við það að ekki hafi reynst unnt að standa við samkomulag um fjárhagslega endurskipulagningu Bolungarvíkurkaupstaðar samkvæmt samningi dags. 7. október 2008 og viðbótarsamningi dags. 17. febrúar 2009, sem var grund-

völlur samkomulags aðila um báttöku í aðgerðum.

Það er alvarlegt þegar opinber aðili [Eftirlitsnefnd með fjármálum sveitarfélaga] getur ekki staðið við þau fyrirheit sem hann tók að sér að hafa milligöngu um með samkomulagi við lánardrottna vegna þess að ríkisstofnun [Íbúðalánasjóður] telur sig ekki bundna af því samkomulagi sem gert var,“ segir í bréfi sem EFS hefur sent Íbúðalánasjóði vegna málafna Bolungarvíkurkaupstaðar.

Bæjarráð Bolungarvíkur tekur undir þetta sjónarmið Eftirlitsnefndar með fjármálum sveitar-

félaga sem nefndin hefur áður gert bæjaryfirvöldum grein fyrir. Ljóst er að við svo búið verður ekki unað og mun bæjarstjórn Bolungarvíkur krefjast þess við innanríkisráðuneytið að staðið verði við gerða samninga við sveitarfélagið, hvort sem það verður með aðkomu Íbúðalánasjóðs, eins og samkomulagið gerði ráð fyrir, eða með öðrum hætti. EFS starfar á ábyrgð innanríkisráðherra sem skipar í nefndina. Marg oft hefur komið fram hjá EFS að Bolungarvíkurkaupstaður hefur uppfyllt sinn hluta samkomulagsins. Bæjar-

stjóra hefur verið falið að gera grein fyrir þessu í bréfi til innanríkisráðuneytisins.

Forsaga málsins er sú að fjármál Bolungarvíkurkaupstaðar hafa verið til meðferðar hjá EFS samkvæmt sérstökum samningi eins og fram hefur komið en samningurinn rann út í árslok 2011. Við gerð samningsins samþykkti Íbúðalánasjóður beiðni EFS um að afskrifa strax að fullu helming umbeðinnar fjárhæðar og „frysta“ helminginn í eitt ár. Var það mat EFS eftir að eitt ár hafði liðið af samningstímanum að sveitarfélagið hefði staðið við

sinn hluta samningsins og því hafi forsendur verið til að ganga frá síðari hluta niðurfærslu ÍLS.

„Lánadrottinn sem komu að samkomulaginu svo sem Lánasjóður sveitarfélaga, settu það skilyrði fyrir sinni aðkomu að fyrirgreiðslu að síðari hluti niðurfærslu ÍLS kæmi til framkvæmda. Þegar í upphafi var því öllum þeim sem að samkomulaginu komu ljóst að þær fjárhagslegu aðgerðir og endurskipulagning, sem samkomulagið gerði ráð fyrir, gengi ekki eftir nema síðari hluti niðurfærslu ÍLS kæmi til framkvæmda,“ segir í bréfi EFS.

husa.is

BRJÁLAÐ VERÐ

Á GARÐDÖGUM, HEFST Á FIMMTUDAG

10% AFSLÁTTUR AF ÖLLUM GARÐHÚSUM

VERÐDÆMI

SLÁTTUVÉL

Verð áður: 29.995 kr.

Nú: 23.995 kr.

MIKIÐ ÚRVAL, ALLT FYRIR GARÐINN!

JOTUN

Treolje

Träolja/Træolie

blómaval

HÚSASMIÐJAN

HLUTI AF BYGMA

ALLT FRÁ GRUNNI AÐ GÓÐU HEIMILI SÍÐAN 1956

2

FIMMTUDAGUR 31. MAÍ 2012

TIL HAMINGJU MEÐ DAGINN SJÓMENN

VÍS sendir **sjómönnum landsins** og fjölskyldum þeirra heillaóskir

Við erum strandþjóð og okkur er fiskveiði í blóð borin. Við hugsum til sjómannanna okkar með hlýhug og stolti í dag eins og aðra daga og óskum þeim öruggra og fengsælla ferða.

Ný aðveitustöð rís á Tunguskeiði

„Þetta er farsæl lausn sem báðir aðilar eru sáttir við,“ segir Þórður Guðmundsson forstjóri Landsnets, en sættir hafa náðst milli Orkubús Vestfjarða og Landsnets um byggingu nýrrar aðveitustöðvar fyrir Ísafjarðarbæ við Tunguskeið. Framkvæmdir við gerð ofanflóðavarna við Gleiðarhjalla á Ísafirði hafa tafist sökum þess að ekki hafðist náð samkomulag milli Orkubúsins og Landsnet um hvert ætti að flytja stöðina. Lausn náðist í málinu á

fundi Kristjáns Haraldssonar, orkubússtjóra og Þórðar á fimmtudag.

Kristján sagði í samtali við Bæjarins besta fyrir stuttu að vilji Orkubúsins væri sá að stöðin yrði einungis færð lítillega til í Stóruurð og frá hættusvæðinu. Orkubúið hafi hinsvegar verið tilbúið til að byggja nýja stöð inn við Tunguskeið, en með þeim skilmálum að Landsnet greiddi fyrir flutninginn.

Þórður og Kristján komust að

samkomulagi um framtíðar staðsetningu aðveitustöðvarinnar við Tunguskeið. Þórður segir að Landsnet muni ekki greiða allan kostnað við nýja stöð. „Hvor aðili fyrir sig ber sinn kostnað að verkefninu. Við förum yfir nýjar tilögur og hugmyndir um kostnað, hönnun og annað því um líkt,“ segir Þórður, og bætir því við að þegar þessar nýju hugmyndir hafi verið viðraðar hafi báðir aðilar séð að Tunguskeið væri skynsamlegasti kosturinn.

Þórður hefur sent Daníel Jakobssyni bæjarstjóra formlegt bréf frá báðum fyrirtækjum þar sem þau óska eftir að fá úthlutað lóð á Tunguskeiði, og vonast hann til þess að framkvæmdir gætu hafist innan skamms. „Stöðin sem slík hefur verið hönnun, og því er búið að forvinna hana að verulegu leyti,“ segir Þórður. Að hans sögn verður nýja stöðin betri en sú gamla, þó ekki sé hægt að ræða um byltingu í því samhengi. „Þetta er náttúrulega bara stöð

fyrir stað. En hún er með annan og betri búnað en sú fyrri svo allar truflanir sem tengdust gömlu stöðinni ættu að verða úr sögunni. Þetta er sannarlega bót,“ segir Þórður.

Hvorki Þórður né Kristján vildu tjá sig um kostnaðarskiptingu verkefnisins, en Þórður fullyrti þó að báðir aðilar tækju þátt í kostnaðinum. Bygging aðveitustöðvarinnar verður boðin út af Orkubúinu og Landsneti.

– gudmundur@bb.is

Melrakkasetrið heldur áfram rannsóknnum á íslenska refnum

Melrakkasetur Íslands hefur ákveðið að halda áfram rannsóknnum á íslenska refastofninum, sem dr. Páll Hersteinsson hóf fyrir rúmlega þremur áratugum. Óskað er eftir samstarfi við refaveiðimenn, sveitarfélög og aðra sem málið kann að varða.

Mat á íslenska refastofninum hefur staðið yfir frá árinu 1979

þegar Páll Hersteinsson, þá í doktorsnámi, skrifaði refaskyttum bréf og bað um samstarf með því að senda honum kjálka úr felldum dýrum til aldursgreiningar. Árið 1985 hóf hann síðan að kryfja refi til frekari mælinga. Stofnmatið hefur staðið sleitulaust undanfarin 32 ár og frá upphafi verið í höndum Páls heitins,

sem lést í október á liðnu hausti.

Melrakkasetur Íslands hefur nú boðist til að halda áfram rannsóknnum Páls, í samstarfi við Náttúrufræðistofnun Íslands, Háskóla Íslands og Náttúrufestu Vestfjarða. Umhverfisráðuneytið hefur veitt verkefninu styrk úr Veidikortasjóði þannig að nú er komið fjármagn til að hefjast

handa.

„Eins og áður eru rannsóknirnar alfarið byggðar á góðu samstarfi við veiðimenn um allt land. Mikilvægt er að fá gott þversnið af stofninum og því er óskað eftir því að fá send hræ af öllum svæðum og árstímum til krufninga,“ segir í tilkynningu.

– thelma@bb.is

Stærsta mótið til þessa

Undirbúningur fyrir Evrópumeistaramótið í mýrabolta sem haldið er í Tungudal um verslunarmannahelgina hófst í byrjun þessa mánaðar og er mikil tilhlökkun hjá mótshöldurum fyrir komandi keppni. „Í ár mun mótið verða það stærsta sem haldið hefur verið. Á næstu vikum munu koma mikið af nýjum fréttum og viðburðum sem munu tengjast Mýraboltanum á Ísafirði,“ segir Jóhann Bæring Gunnarsson drullusokkur mótsins.

Mýraboltinn fer fram í Tungudal líkt og síðustu ár. Aðspurður hvort svo verði um ókomna tíð segir Jóhann það óvíst en leyfi hafi fengist til að halda það þar í ár. „Ekki hefur fundist betri staður í bænum til þess að halda þetta mót en ef mótið stækkar mikið á næstu árum þurfum við líklega að færa okkur til þess að koma fyrir fleiri völlum.“

– thelma@bb.is

Einar Kristinn: „Þetta er alvarleg þróun“

„Ég hef í talsverðan tíma varað við þeirri þróun sem við erum að sjá í fjármálakerfinu, t.d. hvernig sparisjóðum og útibúum þeirra fækkar ótt og títt, ekki síst á Vestfjörðum,“ segir Einar Kristinn Guðfinnsson, þingmaður Sjálfstæðisflokksins í Norðvesturkjördæmi. Einar telur að lokun útibúa Landsbankans á Vestfjörðum séu mun sárari og hafi víðtækari afleiðingar í för með

sér heldur en lokun útibúa á höfuðborgarsvæðinu. „Þessi ákvörðun Landsbankans kemur mér mjög á óvart og veldur mér vonbrigðum, þó svo að ég hafi fullan skilning á því að fyrirtæki þurfa að beita fyrir sér rekstrarhagræðingu,“ segir Einar.

„Þegar Landsbankinn yfirtók SpKef, sem á þeim tíma rak sparisjóðina sem áður tilheyrðu Sparisjóði Vestfjarða, ákvað

bankinn að starfrækja útibú áfram á öllum þessum stöðum og við heimamenn höfðum þá ástæðu til að ætla að það ástand myndi haldast óbreytt.“

Einar segist hafa verulegar áhyggjur af þeirri þróun sem eigi sér stað almennt á fjármálamarkaðnum á Íslandi. „Frá hrúni hefur gríðarleg samþjöppun átt sér stað á fjármálamálamarkaðnum og sparisjóðunum hefur fækkað um

helming. Þjónustumiðstöðum þeirra hefur verið fækkað úr tólf niður í fjórar. Ég held að uppsagnir Landsbankans og lokun starfsstöðva hans á þessum stöðum á Vestfjörðum verði nú að skoða í þessu samhengi,“ segir Einar, og bætir því við að Samkeppniseftirlitið hafi einnig vakið athygli á þessari samþjöppun. „Ég hygg að hún sé einsdæmi í heiminum,“ segir Einar.

Einar telur það geta haft í för mér sér bæði óþægilegar og mjög alvarlegar afleiðingar þegar starfsstöðum sem þessum er lokað úti á landsbyggðinni. „Fólk á þessum stöðum mun eiga mun erfiðara um vik að sækja sér bankaþjónustu. Þróunin er slæm og hún getur ekki endað vel ef fram heldur sem horfir,“ segir Einar Kristinn.

– gudmundur@bb.is

Samkaup

úrval

góðir grannar

Sparnaðartilboð helgarinnar 31. maí - 3. júní

samkaupurval.is

20%
afsláttur

verð áður 1.998 kr

1.598 kr/kg

Úrvals grísafile með fitu

úr kjötbörði eða pökkuð fersk

30%
afsláttur

verð áður 427 kr

299 kr/pk

Ítalskar grillpýlsur 230g

frá Goða

verð áður 1.298 kr

Grill

svínabógsneiðar

frá Kjötseli

799 kr/kg

Góð kaup!

verð áður 2.389 kr

1.983 kr/kg

Grill lambalærisneiðar

með salti og pipar, frá Kjötseli

Jarðarber
með frönskum rjóma

...sjá uppskrift
á samkaupurval.is

verð áður 438 kr

Jarðarber 250g **219** kr/pk

Ódýrt

verð áður 259 kr

199 kr/pk

Smákökur frá Coop 150g

með súkkulaði, hnetum eða smarties

verð áður 1.598 kr

Svínahnakki

úr kjötbörði eða pakkaður ferskur

1.199 kr/kg

Ódýrt

verð áður 399 kr

299 kr/pk

Maístubbar 6 stk 830g

frá Morning Fresh

Hildur Inga sóknarprestur á Pingeyri

Valnefnd í Pingeyrarprestakalli hefur ákveðið að leggja til að sr. Hildur Inga Rúnarsdóttir yrði skipuð í embætti sóknarprests í prestakallinu. Sjö umsækjendur voru um embættið en einn dró umsókn sína til baka. Sr. Hildur var eini prestvígði umsækjandinn. Biskup Íslands skipar í embættið til fimm ára að fenginni umsógn valnefndar.

Valnefnd skipuð níu manns úr prestakallinu, ásamt prófasti, sem jafnframt var formaður nefndarinnar. Prófastur Vestfjarðaprófastsdæmis, sr. Agnes M. Sigurðardóttir, vék sæti við valið en hún mun taka við embætti biskups Íslands í sumar. Sr. Hildur mun gegna héraðsprestsskyldum við Ísafjarðarprestakall ásamt því að vera sóknarprestur á Pingeyri.

Spurningin

Hvert eftirtalinnna vilt þú sem næsta forseta Íslands?

Alls svörðuðu 1.471.

Andreu sögðu 21 eða 1%

Ara Trausta sögðu 71 eða 5%

Ástþór sögðu 27 eða 2%

Hannes sögðu 6 eða 0,5%

Herdísi sögðu 22 eða 1,5%

Ólaf Ragnar sögðu 830 eða 56%

Póru sögðu 494 eða 34%

Netspurningin er birt vikulega á bb.is og þar geta lesendur látið skoðun sína í ljós. Niðurstöðurnar eru síðan birtar hér.

Helgarveðrið

Horfur á föstudag: Hæg breytileg átt eða hafgola og víða léttskýjað, en sums staðar þokuloft við sjávarsíðuna. Hiti 11-20 stig. **Horfur á laugar-dag:** Hæg breytileg átt eða hafgola og víða léttskýjað, en sums staðar þokuloft við sjávarsíðuna. Hiti 11-20 stig **Horfur á sunnudag:** LHæg breytileg átt eða hafgola og víða léttskýjað, en sums staðar þokuloft við sjávarsíðuna.

Uppsagnir hjá Landsbankanum

„Þetta eru ömurleg skilaboð ofan í allt það sem stjórnmöld hafa sent okkur til þessa. Þetta setur lítil samfélög í uppnám, því hvert einasta starf skiptir miklu máli,“ segir Ómar Már Jónsson sveitarstjóri Súðavíkurhrepps um lokun útibús Landsbankans í Súðavík. Hagræðingar í rekstri Landsbankans hafa í för með sér fækkun fimmtíu starfsmanna bankans á landsvísi, og sameining og lokun útibúa á sér stað á Austurlandi, Vestfjörðum, Snæfellsnesi og í Reykjavík. Áætlað er að um 400 milljónir króna sparist árlega með þessum breytingum. Á landsbyggðinni verður afgreiðslum og útibúum á átta stöðum lokað, eða starfsemi þeirra sameinuð öðrum útibúum.

Afgreiðslum Landsbankans á Flateyri og í Súðavík verður lokað, en útibúinu á Ísafirði og afgreiðslunni á Ísafirði er ætlað að veita þjónustu á þessu svæði. Til viðbótar er afgreiðsla á Bíldudal og á Króksfjarðanesi lokað – en útibúin á Patreksfirði og Tálknafirði og munu annast þjónustu

Súðavík.

við svæðið ásamt því að þjónustuheimsóknir verða á Reykhólum.

„Það er hreint út sagt ótrúlegt að Landsbanki allra landsmanna, sem er að stærstum hluta í eigu ríkissjóðs, skuli senda þessi skilaboð út á landsbyggðina. Það er ekki langt síðan bankinn var með sterkar yfirlýsingar og mikil áform um að efla tengslin við jaðar-

byggðirnar. Þetta er eins og köld vatnsgusa í andlitið,“ segir Ómar Már. Að sögn Ómars gaf Landsbankinn til kynna fyrir nokkrum árum að útbúin úti á landi yrðu eflað, t.d. með því að auka við störf í bakvinnslu, sem hægt sé að vinna hvar sem er. „En menn virðast algerlega hafa skipt um skoðun eftir að bankinn varð að stærstum hluta í eigu ríkisins.“

segir Ómar.

Samkvæmt upplýsingum frá Landsbankanum stafar breytingin á útibúaneti bankans, fyrst og fremst að þróun og breytingum á viðskiptaháttum. Á vefsvæði bankans kemur fram að um 80% allra samskipta við banka séu orðin rafræn eða í síma. Að sama skapi hefur heimsóknunum í útibú fækkað hratt á síðustu árum. Á sama stað er einnig tekið fram að bankinn telji það ekki samfélagslega ábyrgð – að reka afgreiðslustaði sem ekki bera sig. Samfélagsleg ábyrgð felist hinsvegar í að skapa arðbær störf. Aðspurður um þessar yrðingar Landsbankans segir Ómar að Landsbankinn sé að segja að það eigi bara að vera einn banki á Íslandi, og eitt útibú í Reykjavík. „Þessi útibú á Vestfjörðum eru mjög hagkvæm fyrir Landsbankann vegna samnings þeirra við Íslandspóst. Sömu leiðis er húsnæðiskostnaður vegna útibúsins í Súðavík líklegur með því lægsta sem þekkist á landinu.“

– gudmundur@bb.is

Lokun útibúa Lí hefur áhrif á Íslandspóst

Þjónusta Íslandspósts við viðskiptavinum sína á Vestfjörðum er í uppnámi eftir að Landsbankinn tilkynnti um rekstrarhagræðingu sína, þar sem samstarf er milli fyrirtækjanna um póstafræðslu. Íslandspóstur hefur sent frá sér

tilkynningu þess efnis að skyndilegar lokanir á afgreiðslustöðum Landsbankans komi þó ekki til með að hafa óþægindi í för með sér fyrir viðskiptavinum fyrirtækisins til frambúðar. Lögð hefur verið fram bráðabirgðaráætlun til

að tryggja áframhaldandi pósthjónustu í þeim bæjarfélögum sem urði fyrir niðurskurði Landsbankans.

Í Súðavík, á Flateyri og á Bíldudal mun starfsmaður Íslandspósts sinna afgreiðslu í húsnæði Lands-

bankans til að byrja með, en afgreiðslutími verður styttrur. Þetta fyrirkomulag er tímabundið en fyrirtækið vinnur að framtíðarlausn sem vonast er til að vera komin á hreint fyrir haustið.

– gudmundur@bb.is

Ritstjórnargrein

Ekki aðrir kostir í boði

Hverju verður þjóðin mötuð á í ræðum fulltrúa sjómanna, útvegs- manna, að ógleymdri ræðu sjálfs sjávarútvegsráðherrans þegar búið verður að hengja heiðursmerki á nokkrar aldnar hetjur hafsins; menn, sem áreiðanlega lágu ekki á liði sínu við að draga björg í bú þjóðar, sem öldum saman hefur lifað á því sem hafið gaf henni; menn sem þjóðin stendur í mikilli þakkarskuld við og merkið sem nælt er í barm þeirra nær ekki að túlka, sem bærir?

Hvað hafa ræðumenn dagsins að segja þjóð sinni? Draga þeir fram gömlu ræðurnar, uppfullar af frásögnum um axarsköft fyrri tíma stjórnmalamanna, (frjálst framsal veiðheimilda - brask – og veðsetningu á óveiddum fiski); tölur um milljarða króna sem dregnar hafa verið út úr íslenskum sjávarútvegsfyrirtækjum (í alls konar gæluverkefni); leggja þeir afskriftir bankanna hjá fyrirtækjum í sjávarútvegi á vogarskál á móti arðgreiðslum til eigenda? Helgar tilgangurinn með alið? Ef til vill í augum einhverra. Leysir þetta vandann sem við er að glíma? Nei, þvert á móti. Heiftuðin sem undir kraumar vegna kvótadeilunar veldur þjóðfélaginu meiri og meiri skaða með hverju árinu sem líður.

Fæst einhver til að viðurkenna að héðan af gildir einu um þau fyrri tíma axarsköft, sem ekki verða leiðrétt, svo sem gjafakvóta á silfurfötum; kvótasölur, sem ekki verða sóttar í vasa hinna útvöldu og bakfærðar. Þingmönnum kvótatímabilsins til hugarléttis, er næsta víst að

héðan af verða engir bakarar hengdir fyrir smíði! Þótt dæmið sé stórt, þýðir ekki að deila endalaust um það sem ekki verður leiðrétt. Það er búið, sem búið er. Við verðum að hafa kjark til skilja á milli þess og hins, sem við getum breytt. Þar ber hæst að veiðirétturinn gangi ekki í erfðir: Að ómálga börn öðlist ekki meðfæddan eignarrétt til umráða yfir auðlind, sem allir eru sammála um að sé þjóðareign. Það skiptir öllu. Við búum ekki í kóngsríki, þar sem krúnan gengur í erfðir!

Í aldanna rás höfum við lifað á hafinu. Svo verður áfram. Hvort afnotaréttur núverandi handhafa veiðiréttinda varir einhverjum árum lengur eða skemur, skiptir ekki sköpum. Kjarninn, sem allt snýst um, er að búa svo um hnútana að þegar núverandi handhafi nýtir ekki sjálfur veiðiréttinn, þá renni hann sjálfkrafa í þjóðarþottinn: ættarveldinu lýkur, andvirði kvótans hans afa verður ekki lagt inn á bankabækur barnabarnanna! Um veiðileyfagjaldið verður að nást sátt, sjálfsagðan tekjstofn sem ekki er óumbreytanlegur í árunna rás. Um það verður svo ekki deilt að þörf er á að greiða úr margvíslegum flækjum kvótakerfisins, sem mislagðar hendar hafa komið því í.

Sjómannadagurinn er fram undan. Það er í höndum okkar sjálfra hvort hann verður nýttur til áframhaldandi, öfgafullra yfirlýsinga stríðandi fylkinga, eða við slíðrum vopnin. Í raun eru engir aðrir kostir í boði fyrir þjóð í kröggum, en hinn síðar nefndi. Menn verða stundum að brjóta odd af oflæti sínu.

s.h.

Útgefandi: Gúttó ehf., kt. 680501-2620, Sólguðu 9, 400 Ísafjörður, sími 456 4560, fax 456 4564. **Ritstjóri:** Sigurjón J. Sigurðsson, sími 892 5362, bb@bb.is. **Blaðamenn:** Thelma Hjaltadóttir, símar 456 4693 og 849 8699, thelma@bb.is. · Guðmundur Björn Þorbjörnsson, sími 692 8686, gudmundur@bb.is. **Ritstjóri netútgáfu bb.is:** Sigurjón J. Sigurðsson. **Ljósmyndari:** Halldór Sveinbjörnsson, sími 894 6125, halldor@bb.is. **Ábyrgðarmenn:** Sigurjón J. Sigurðsson og Halldór Sveinbjörnsson. Lausasöluverð er kr. 400 eintakið m. vsk. Veittur er afsláttur til elli- og örorkulífeyrisþega. Einnig sé greitt með greiðslukorti. **Önnur útgáfa:** Ferðablaðið Á ferð um Vestfirði. **ISSN 1670 - 021X**

BONUS BONUS BONUS BONUS

Coca-Cola

PYLSU OG HAM-BORGARAVEISLAN

SVALANDI GOSDRYKKIR Í 330 ML BAUKUM

BYRJAR Í BÓNUS

79
KR. DÓSIN

79
KR. DÓSIN

79 KR. DÓSIN 79 KR. DÓSIN 79 KR. DÓSIN **79 KR. DÓSIN** 79 KR. DÓSIN 79 KR. DÓSIN

ENGINN VIÐBÆTTUR SYKUR HREINN ÁVAXTASAFI

159
KR. 3 FERN.

398
KR. 10 FERNUR

CAPRI SONNE JACK FRUIT
10 FERNUR 200 ML

APPELSÍNU OG ELPLASAFI 3 FERNUR: 250 ML.

359
KR. 480 G

10 STK. BÓNUS PYLSUR

159
KR. 5 STK.

BÓNUS PYLSUBRAUÐ

639
KR. 560 G

SS VINARPYLSUR 10 STK.

98
KR. 200 G

EUROSHOPPER STEIKTUR LAUKUR

198
KR. 450 G

BÓNUS SINNEP

198
KR. 400 G

BÓNUS REMOLADI

198
KR. 680 G

HUNT'S TÓMATSÓSA

198
KR. 570 G

HEINZ TÓMATSÓSA

198
KR. 400 G

BÓNUS HAMBORGARA SÓSAN

159
KR. 4 STK.

BÓNUS STÓR HAMBORGARABRAUÐ

1698
KR. 10 STK.

10 STK. STÓRIR 120 GR. NAUTAHAMBORGARAR

595
KR. PK.

NAUTAVEISLU 4 STK. 80 GR NAUTAHAMBORGARAR M. BRAUÐI

KOOPMAN EINNOTA PLASTMÁL 50 STK **198 KR**

KOOPMAN EINNOTA DISKAR 22 CM 50 STK **598 KR**

100%
NAUTAKJÖT

1598
KR. PK.

FROS NIR NAUTAHAMBORGARAR 10 STK X 120 GR.

100%
NAUTAKJÖT

1398
KR. PK.

ÍSLANDSNAUT FROS NIR 10 X 100 GR. UNGNAUTA HAMBORGARAR

BONUS BÝÐUR BETUR

Sandfok við Sundahöfnina á Ísafirði.

Sandfok við Sundahöfn truflar atvinnustarfsemi á svæðinu

„Maður er bara að verða geðveikur þarna niðurfrá. Ég er búinn að reyna að tala við menn hjá bænum en ekkert gengur. Það er eins og allir viti af þessu ástandi en hummi það bara fram af sér,“ segir Hafþór Halldórsson svæðisstjóri Eimskips á Vestfjörðum, en hann er ósáttur við aðgerðarleysi bæjaryfirvalda varðandi sandfok á Suðurtanga á Ísafirði. Í hvassri suðvestanátt, líkt og

þeirri sem var á föstudag – fýkur mikill sandur yfir svæðið. Hafþór segir að um ófremdarástand sé að ræða.

„Sandurinn smýgur inn í bíla og loftsíukerfin. Þetta vandamál er farið að kalla á talsverðan kostnað hjá okkur, fyrir utan hvað þetta er hvítleitt og óþægilegt,“ segir Hafþór, en hann segist leggja mikið upp úr því umhverfi Eimskips sé snyrtilegt. „Við

erum oft að þrifa húsið að utan og svæðið í kring en það verður bara svart af sandi í svona veðri, það verður að gera eitthvað í þessu.“

Albert Guðmundur Haraldsson, annar af rekstrarstjórum Kampa ehf. tekur undir með Hafþóri. „Þetta er gríðarlega þirrandi ástand, þó svo að það hafi ekki eins mikil áhrif á okkur og hjá Eimskip. Það er aðallega moldfok sem við glímum við hér, enda

hefur bærinn sett mold í nýju uppfyllingarnar fyrir neðan Kampa. Þetta er líka hvítleitt fyrir fólkið sem býr í Sundstrætinu, og bara alla sem eiga hér leið um,“ segir Albert.

Að sögn Daníels Jakobssonar, bæjarstjóra hefur Ísafjarðarbær verið að græða upp svæðið við Sundahöfnina með góðum árangri, en í veðrum sem þessum geti ástandið verið slæmt á svæðinu.

„Við höfum verið að bera sand í svæðið og þetta tekur bara sinn tíma. Þetta er framtíðar byggingarland og við erum að reyna að ná árangri í að bæta svæðið. Það eina sem hægt er að gera á meðan við erum að reyna að ná gróðrinum upp er að bleyta upp í svæðinu,“ segir Daníel. Ísafjarðarbær hefur brugðist við ástandinu og sent slökkviliðið til að sprauta vatni á svæðið.

Frá fundinum sem haldinn var í Stjórnsýsluhúsinu á Ísafirði.

Vilja ekki varnargarð við Pollinn

„Ég hef ekki heyrt í neinum hér á Ísafirði sem vill sjá þennan varnargarð, öðrum en Vegagerðarmönnum,“ segir Marzellíus Sveinbjörnsson varaformaður samráðshóps um sjóvarnir og sportbátaaðstöðu við Pollinn á Ísafirði. Vegurinn um Pollgötuna á Ísafirði stendur of lágt og telur Vegagerðin nauðsynlegt að byggja varnargarð við götuna. Íbúar bæjarins eru margir hverjir uggandi yfir þessum áætlunum og telja að varnargarðurinn myndi hafa

mikil áhrif á útsýnið úr bænum yfir Pollinn.

Íbúafundur um framtíðarskipan umhverfisins í kringum Pollinn var haldinn í síðustu viku og var Sigurður Mar Óskarsson verkefnastjóri Vegagerðarinnar á Ísafirði áheyrnarfulltrúi fyrir Vegagerðina á fundinum. Sigurður segir það liggja í augum uppi að verja þurfi götuna fyrir sjóroki. „Hún er of lág og grjótvörnin sömuleiðis. Hana þarf að verja með grjótgarði,“ segir Sig-

urður, en tekur þó fram að Vegagerðin sé tilbúin til að taka þátt í öðrum aðgerðum ef þær sýni fram á sömu virkni og séu ekki dýrari í framkvæmd heldur en hækkan grjótgarðsins.

Að sögn Marzellíusar er ekkert fast í hendi enn, en samráðshópurinn sem Marzellíus er í forsvari fyrir var skipaður af bæjarstjórn. Hlutverk hans er að koma hugmyndum til bæjarstjórnar um hvernig heppilegast sé að haga framtíðarskipulagi við Pollinn.

Fundurinn með íbúum hafi því verið til þess fallinn að heyra ólík sjónarmið íbúa og koma þeim á framfæri við bæjarstjórn.

Marzellíus segir hinsvegar mikil samstaða sé um grjótgarður fái ekki að rísa við Pollgötuna, enda komi hann til með að skemma bæði útsýni yfir Pollinn og af honum. „Menn vilja ekki að þessu verði eins háttad og á Flateyri, þar sem Vegagerðin hækkaði upp grjótgarða við enda bæjarins þannig fólk sér ekki yfir

þá og út á sjó,“ segir Marzellíus.

Nefndin mun skila ályktun sinni til bæjarstjórnar, en kjörnir fulltrúar í starfshópnum eru sjó aðalmenn og sjó til vara. Formaður og aðrir í starfshópnum eru tilnefndir af bæjarstjórn Ísafjarðarbæjar. Gísli Halldór Halldórsson er formaður hópsins, en var erlendis þegar fundurinn var haldinn. Auk kjörinna fulltrúa starfa með starfshópnum bæjarstjóri, hafnarstjóri og sviðsstjóri umhverfis- og eignasviðs.

Til hamingju með daginn!

Íslenskur sjávarútvegur og framlag sjómanna skiptir okkur öll máli.
Við óskum sjómönnum og fjölskyldum þeirra til hamingju með daginn.

Landsbankinn

landsbankinn.is

410 4000

„Ég er ekki baráttukona“

Nafn Agnesar M. Sigurðar-dóttur, núverandi sóknarprest í Bolungarvík og prófasts í Ísa-fjarðarprófastsdæmi, hefur verið á allra vörum á síðustu vikum, í það minnsta allt frá 25. apríl þegar ljóst varð að hún yrði næsti biskup Íslands. Kjör Agnesar markar enda tímamót í sögu Íslands, en hún verður fyrsta konan hér á landi til að gegna þessu æðsta embætti kirkjunnar. Þó margir hafi heyrt Agnesi nefnda þekkja þó kannski færri til hennar, enda segir hún sjálf að hún hafi lítinn áhuga haft á að trana sér fram með skrifum í blöð eða rökræðum á opinberum vettvangi. Nei, Agnes er komin til að hlusta.

Blaðamaður BB hitti Agnesi á heimavelli hennar í safnaðarheimilinu í Bolungarvík á hráslagalegum uppstigningardegi. Agnes var þá nýlent aftur á Vestfjörðum eftir nokkurra daga dvöl í Reykjavík, þar sem hún fundaði með ýmsum hópum af kirkjunnar fólki. Þessar vikurnar snúast eðlilega allar um nýja starfsvettvanginn, sem Agnes stígur inn á 1. júlí næstkomandi. Að því ógleymdu, auðvitað, að hnýta lausa enda og kveðja fólkið sem hún hefur starfað með í Bolungarvík í svo mörg ár.

Ákvað framtíðarstarfið sautján ára

Ræturnar á Vestfjörðum liggja djúpt, enda er Agnes borin og barnfædd á Ísafirði, dóttir hjónanna Sigurðar Kristjánssonar, sóknarprests á Ísafirði og prófasts í Ísa-fjarðarprófastsdæmi, og Margrétar Hagalínisdóttur, ljósmóður.

Agnes er fædd á heimili foreldra sinna að Pólgötu 10 og ólst þar upp. Á Ísafirði gekk hún í barnaskóla, gagnfræðaskóla og menntaskóla, en hélt suður til frekara náms eftir útskrift úr menntaskóla árið 1975. „Ég er búin að vera með lögheimili á Vestfjörðum í um fjörutíu ár af minni ævi,“ segir hún og brosir við.

Starf föður Agnesar í kirkjunni var stór hluti af lífi hennar sem barns. „Það var þannig í þá daga að skrifstofa prestsins var heima hjá honum og margar skírnir og giftingar líka. Þær fóru fram í stofunni heima. Ég ólst upp við það,“ segir Agnes frá. „Mér fannst líka voðalega gaman að þvælast

í kringum hann og sjá það sem hann var að gera – mér fannst það eiginlega skemmtilegra en að leika mér. Þegar ég fór að geta lesið las ég kirkjubækur og manntöl,“ segir hún og blaðamaður hváir, enda telst það vart algengt lestrarefni hjá ungum börnum. „Já, ég hafði víst svo mikinn áhuga á fólki alveg frá því að ég fór að tala. Mér er sagt að ég hafi um þriggja ára aldurinn staðið í eldhúsglugganum heima og spurt um mennina sem gengu fram hjá: „Hvað heitir þessi?“ Og svo: „Hvað heitir pabbi hans og afi hans?“ Ég spurði víst aldrei um kvenlegginn!“ segir hún og hlær við.

Með því að fylgjast með föður sínum blómstraði áhugi Agnesar á kirkjulegu starfi, og hann rjáltaðist síður en svo af henni með árunum. „Mér fannst ég hafa um tvennt að velja til að geta starfað í kirkjunni. Ég sá enga aðra möguleika en þá að verða prestur eða að verða prestsfrú. Og það leist mér ekkert á! Svo ég ákvað þegar ég var sautján ára að ég ætlaði að verða prestur,“ segir Agnes.

Velti kyninu ekki fyrir sér

Agnes fluttist því suður að loknum menntaskóla og hóf nám við guðfræðideild Háskóla Íslands. „Þetta var allt mjög einfalt og auðvelt hjá mér,“ segir Agnes. „Ég hugsa reyndar að ef ég væri að hefja nám núna hefði ég kannski valið félagsfræði. Hún var bara rétt að byrja í Háskólanum á þessum tíma,“ bætir hún við.

Það er ekki hægt að segja að Agnes hafi haft margar fyrirmyndir í formi kvenpresta þegar hún ákvað framtíð sína á Ísafirði. „Nei, það var enginn kvenprestur þá. Tvær konur höfðu klárað guðfræðináms; Geirprúður Hildur Bernhöft, sem kláraði í byrjun fimmta áratugarins og vann svo lengst af að ellimálum hjá Reykjavíkurborg, og svo Auður Eir Vilhjálmisdóttir, sem kláraði 1962, að mig minnir. Hún vígðist svo fyrst kvenna árið 1974, en þá var ég búin að ákveða mig,“ útskýrir Agnes. Þessi skortur á fyrirmyndum háði henni þó ekki neitt. „Ég var hreinlega ekkert að þæla í þessu, ég hugsaði ekkert um að konur gætu ekki eitthvað. Mér datt það bara ekki í hug, ég

var svo vitlaus,“ segir hún og brosir.

Þegar Agnes hóf nám við guðfræðideildina voru þar fyrir tvær konur; Miyako Þórðarson og Þórhildur Ólaf. Þær Hanna María Pétursdóttir og Dalla Þórðardóttir urðu henni svo samferða í gegnum námið, sem Agnes segir hafa verið skemmtilegra en hún gerði sér vonir um.

„Allt í einu hitti ég fólki sem hafði áhuga á því sama og ég. Mér fannst þetta mjög gaman og þetta var góð lífsreynsla,“ segir Agnes. Hún lagði reyndar líka stund

á tónlistarnám á námsárunum í Reykjavík, en hún hafði áður lært á píanó í mörg ár á Ísafirði. „Ég tók inntökupróf í Tónlistarskólann í Reykjavík og lærði þar hjá Rögnvaldi Sigurjónssyni í eitt ár. Svo hætti ég því og einbeitti mér bara að guðfræðinni. Þá fannst mér svo hundleiðinlegt að vera bara í einum skóla að ég fór að læra á pípuorgel í Tónskóla Þjóðkirkjunnar þriðja veturinn minn í guðfræðideildinni. Eftir það fór ég svo að gera eitthvað annað,“ rifjar hún upp. Er hún þá svona manneskja sem vill helst

hafa nokkra bolta á lofti í einu? „Já, ég nenni ekkert að vera að gera eitt í einu,“ svarar Agnes.

Fyrsta árið eins og framhaldsnám

Agnes lauk námi vorið 1981. Það sama haust vígðist hún til prests, til þess að taka við starfi æskulýðsfulltrúa Þjóðkirkjunnar. Þá skipun hennar bar ansi brátt að. „Sigurbjörn biskup hringdi í mig á mánudegi og spurði hvort ég vildi vígjast næsta sunnudag

og verða æskulýðsfulltrúi Þjóðkirkjunnar. Í einhverjum lagatexta stóð nefnilega að æskulýðsfulltrúinn skyldi vera prestvígður maður. Ég sagði já og svo vígðist ég bara. Svona hefur allt mitt líf gengið, það gerist bara eitthvað svona,“ segir Agnes frá.

Í starfi æskulýðsfulltrúans á Biskupsstofu fólst meðal annars að hafa umsjón með öllu æskulýðsstarfi Þjóðkirkjunnar; framleiðsla kennsluefnis til æskulýðsstarfsins og sala þess efnis; að vera tengiliður við erlenda samstarfsaðila í æskulýðsmálum,

aðallega norræna; að gera fjárhagsáætlun og halda sjóðbók ásamt mörgu fleiru.

„Við sáum um þetta allt saman, ég og aðstoðaræskulýðsfulltrúarnir. Svo var ég líka tengd Dómkirkjunni. Við vorum fjögur það sem þá var kallað brauðlausir prestar en kallast nú sérþjónustuprestar; fangapresturinn, heyrnleysingjapresturinn, æskulýðspresturinn og sjúkrahúspresturinn. Pétur Sigurgeirsson, sem þá var biskup, vildi að við tengdumst kirkjum svo við hefðum altari og prédikunarstól á vísun

stöðum, eins og hann sagði, og eins að við hefðum á vísun stað kirkjubækur að færa inn í ef við vorum að skíra eða gifta,“ útskýrir Agnes. Hún messaði því í Dómkirkjunni einu sinni í mánuði en sá líka um barnastarfið í kirkjunni. „Það var nú bara af því að ég bjó í hverfinu og var í Dómkirkjusöfnuðinum. En það var svo sem nóg að gera hjá mér,“ segir hún.

Þetta fyrsta ár hennar á nýjum starfsvettvangi var ansi lærdómsríkt. „Mér leið eins og ég væri komin í framhaldsnám. Ég hafði

í raun aldrei stefnt á annað en að verða sóknarprestur einhvers staðar úti á landi, en þetta var eitthvað allt annað, að þurfa að horfa svona á Þjóðkirkjuna í heild sinni. Ég var líka í alls kyns nefndum og ráðum og kynntist því starfinu innan kirkjunnar vel. Þetta var í rauninni svipað og það sem ég er að fara að gera núna,“ segir Agnes.

Annar taktur í sveitinni

Eftir fimm ár sem æskulýðsfulltrúi varð Agnes sóknarprestur

í Hvanneyrarprestakalli í Borgarfirði. Hún var þá búsett á Hvanneyri ásamt páverandi eiginmanni sínum, Hannesi Baldurssyni tónlistarmanni, og börnum þeirra þremur, þeim Sigurði, Margréti og Baldri.

Agnes segir það hafa verið allt öðruvísi starf að vera sóknarprestur í sveit. „Aðalbreytingin fólst í því að flytja í sveit, ég kunni ekkert á hana. Þar er allt annar lífstaktur. Maður lærði fljótlega að ef eitthvað átti að gera á kvöldin, halda söngæfingar eða slíkt, var aldrei hægt að byrja fyrr en

klukkan níu: eftir fjós. Lífstakturinn er líka miklu rólegri og fólk kippti sér ekkert upp við að þurfa að keyra einn, tvo tíma þvora leið til að mæta á kóræfingu. Ég man að einn daginn keyrði ég þrjú hundruð kílómetra. Það var á aðventunni og ég þurfti að fara á nokkra staði, “rifjar Agnes upp.

Þegar hún kom svo til Bolungarvíkur sem sóknarprestur árið 1994 var viðhorfið annað. „Þegar ég kom inn á Ísafjörð spurði fólk alltaf hvernig hlíðin hefði verið. Og það þótti varla hægt að fara yfir í Öfundarfjörð, það væri svo langt. Þetta er náttúrulega ekkert langt í raun og veru, einhverjir þrjátíu kílómetrar?“

Viðbrigðin frá því að hún var að alast upp á Ísafirði voru mikil, því þá var alls ekki hægt að fara á milli fjarða að vetrarlagi. „Það var allt lokað frá því í október og þar til í maí. Þess vegna þurftu þorpin og bæirnir að vera sjálfbærir og hafa allt til alls,“ segir Agnes. „Í þá daga var líka svo mikil tilbreyting að hittast,“ heldur hún áfram. „Það er mikið talað um að færri sæki messur í dag, en í gamla daga var messan náttúrulega félagslegt fyrirbæri líka. Fólk hittist þar, og það fór alls ekki bara í kirkjuna og svo beint heim, þetta var miklu meiri viðburður. Í dag fer fólk frekar í kirkju af því að það verður, til dæmis með fermingarbörnunum, eða af því að það er að sækjast eftir einhverju – kyrrð og friði, til dæmis. Maður finnur ekki frið á svo mörgum stöðum nú til dags. Þess vegna finnst líka mörgum erfitt að setjast inn í kirkju og vera þar kyrr í fimmtíu mínútur. Þetta er þjálfun, nefnilega.“

Gott að koma vestur aftur

Eftir átta ára dvöl á Hvanneyri fluttist Agnes og fjölskylda vestur. „Ég hélt að ég myndi aldrei eiga heima fyrir vestan aftur og hafði alls ekki reiknað með því. Það gerðist líka svona „einn tveir og þrír“. Ég var á ráðstefnu úti í Danmörku í lok ágúst 1994 þegar Hannes hringdi í mig. Þá hafði verið haft samband við hann frá Bolungarvík því þar vantaði bæði skólastjóra tónlistarskólans og prest,“ útskýrir Agnes. Hún sagði hvorki af né á í það skiptið, en þegar hún snéri heim frá Danmörku hafði aftur verið hringt í Hannes. Þau fóru því að kanna aðstæður í Bolungarvík og um mánuði seinna voru þau flutt.

Veturinn sem Agnes fluttist til Bolungarvíkur var afar snjónþungur. „Ég man að það byrjaði að snjóa daginn eftir að við komum, í byrjun október. Það hætti svo ekki að snjóa fyrr en sumardaginn fyrsta,“ segir Agnes frá. Voru börnin þá alveg sáttn við að flytja? „Nei, nei!“ segir Agnes og brosir. „Fyrstu tvö árin sem við vorum

hér og þau voru spurð hvaðan þau væru svörðu þau alltaf: „Hvanneyri!“ Þau fóru síðan öll í Menntaskólann á Akureyri, svo þau voru öll farin héðan um sextán ára aldurinn. Sigurður var alinn upp við það á Hvanneyri að þurfa að fara eitthvað í menntaskóla og hafði þá kannski hugsað sér að fara til Reykjavíkur. Svo varð þetta svona. Það var líka betra fyrir mig að vita af honum og þeim öllum á Akureyri, því þar er heimavist,“ segir Agnes.

Agnes hefur, sem áður segir, verið sóknarprestur í Bolungarvík í tæp átján ár. Frá árinu 1999 hefur hún einnig gegnt stöðu prófasts í Ísafjarðarprófastsdæmi, sem nú nær yfir mestan hluta Vestfjarða og kallast Vestfjarðarprófastsdæmi og fetar þannig í fótspor föðurs síns. Nú biða hins vegar ný verkefni á nýjum vettvangi. Það gefur auga leið að framundan eru spennandi viðfangsefni, en er einhver eftirsjá að starfinu í Bolungarvík? „Já, það er það,“ segir Agnes. „Það er eftirsjá að fara frá fólki sem maður hefur lifað og starfað með í nærri átján ár. En hins vegar er ég nú bara að fara til Reykjavíkur, þar sem ég verð biskup Íslands. Ég á nú vonandi erindi hingað líka í framtíðinni. Svo verð ég að koma vestur af og til til að hvíla mig, finna ræturnar og kyrrahugann og allt þetta,“ segir Agnes.

Erfið ákvörðun

Eins og margt annað í lífi Agnesar bar það ansi brátt að að hún gæfi kost á sér í biskupskjörinu. „Þetta er þannig að maður finnur þetta ekki upp hjá sjálfum sér heldur er einhver sem spyr hvort maður geti hugsað sér að gefa kost á sér. Og þá hugsar maður sig um,“ segir Agnes. Það gerði hún fyrst í fyrra, þegar hún var beðin um að gefa kost á sér sem vígslubiskup. Sú kosning fór þannig að eftir að það munaði einu atkvæði á Agnesi og Jóni Dalbú Hróbjartssyni kærði Agnes úrslitin. „Það var ekki farið eftir lögum og reglum og ég þoli ekki þegar skautað er fram hjá þeim,“ bendir hún á. Eftir aðra umferð voru hún og Kristján Valur Ingólfsson jöfn. Úrslitin réðust með útdrætti og svo fór að Kristján Valur fékk embættið.

„Þetta varð ljóst í ágúst í fyrra. Ég fór þá bara að reyna að róa mig aftur niður og skipta um gír. Svo var farið að hringja aftur eftir áramótin og spyrja hvort ég gæti hugsað mér að taka þátt í biskupskjörinu. Ég sagði fyrst nei og svo já eftir viku og svo aftur nei,“ segir Agnes og brosir við. Hún segir ákvörðunina hafa reynst sér erfiða. „Hún var það. Einn daginn sagði ég svo ákveðið já. Og þegar ég er búin að segja öruggt já við einhverju stend ég við það,“ segir Agnes.

Hvað var þá erfiðast við ákvörðunina? „Já, ég er náttúrulega orðin fimmtíu og sjö ára. Ég var kannski frekar farin að hugsa um að gíra mig niður en upp í eitt-hvað meira. Ég var hins vegar alveg til í að fá nýjan starfsvettvang. Í starfi mínu hér er ég búin að læra allt sem þarf að læra og þetta er orðið dálítið létt, þannig séð. Svo ég var alveg til í að prófa eitthvað nýtt. Það sem mér fannst erfiðast var að nýr biskup tekur við kirkju sem hefur þurft að takast á við erfið mál og það hefur ríkt mikil neikvæðni gagnvart,“ segir Agnes.

„Það hefur náttúrulega staðið mikill styr um kirkjuna. Ef manni þykir vænt um kirkjuna og vill vera hennar þjónn hefur verið mjög erfitt að sitja undir þessu. Mikið af gagnrýninni hefur verið mjög ómaklegt og svo veit ég líka að í sumum þeirra mála sem hafa verið gagnrýnd hvað harðast hefur allur sannleikurinn ekki endilega komið fram. Stundum er til dæmis verið að reyna að hlífa einhverjum,“ bætir hún við.

Þrátt fyrir að henni finnist nokkuð illa komið fyrir kirkjunni vill Agnes ekki gagnrýna forystu hennar. Um það hefur hún tekið meðvitaða ákvörðun. „Ég ætla hvorki að verja kirkjuna, eins og hún sé eitthvað fórnarlamb, né gagnrýna yfirstjórnina. Þau gerðu kannski ekkert allt nákvæmlega rétt, en það er ekki til neins að vera að gagnrýna það opinberlega. Það skiptir engu máli núna. Fyrstu dagana eftir talninguna og líka áður, í kosningabaráttunni, reyndu margir að fá mig til að segja eitthvað ljótt um Karl biskup, sem ég vildi ekkert gera. Ég þekki Karl sem manneskju. Kannski er hans helsti veikleiki að hann er svo góður, hann vill öllum svo vel. Og það er bara ekki alltaf hægt að vera góður við alla,“ segir Agnes.

Stórtiltekt framundan

Hvað varðar brýnustu verkefni sem Agnes sér nú fyrir sér segir hún stórtiltekt vera ofarlega á dagskrá. „Ég er alltaf að tala um þetta heimili. Ég veit alveg hvernig það er að hafa heimili, halda því í horfinu og sjá um að allt sé í lagi. Þannig er kirkjan í raun og veru. Við getum alveg beðið með að taka til heima hjá okkur og staðið okkur út á við. En þegar við komum heim viljum við nú gjarnan hafa frið og ró og geta hvílst, og það getum við frekar ef það er hreint og fínt heima hjá okkur – og ef við finnum hlutina, en séum ekki alltaf að leita,“ segir Agnes. „Í morgun fann ég til dæmis ekki svartar sokkabuxur. Ég er búin að vera svo mikið í ferðatöskum undanfarið, ég veit varla hvar fötin mín eru,“ bætir hún brosandi við.

Skipulagsmálin eru henni hugfólgin, enda þrífst hún best í góðu

skipulagi þar sem öllum reglum er fylgt. „Það hefur verið gerð könnun sem sýnir að traustið til kirkjunnar er mikið innan safnaðanna. Kirkjan í fjölmiðlum er frekar stofnunin og henni treystir fólk ekki. Auðvitað þarf að breyta þessu. Ég held að alltaf þegar við viljum breyta einhverju verðum við að byrja á okkur sjálfum. Eins er það hjá kirkjunni. Það þarf að hafa þannig skipulag að allt sem þarf að gera gangi vel og eins að huga að því að fólkinu sem vinnur þessi störf líði ekki mjög illa,“ segir Agnes, sem segir fólk innan kirkjunnar margt vera orðið langþreytt.

„Það er mikil þreyta í fólki. Það hefur verið svolítið þungur róður og niðurdrepandi að vera kirkjunnar þjónn undir þessum árásum öllum. Maður hefur þurft að hafa fyrir því að halda starfsgleðinni. Svo ég held að það þurfi að auka starfsgleðina og brýna það enn frekar að við erum öll að vinna að sama markmiði, hvort við erum leikmenn eða vígð. Ég held að við viljum öll að kristin gildi og það sem kristnin stendur fyrir móti hugsanarhátt þjóðarinnar. Menn mega segja sína skoðun, rífast ef þeir vilja og gera allar hundakúnstir, en mér finnst ekki að fólk eigi að vera í opinberri styrjöld. Mitt skapferli er ekki þannig, ég er ekki baráttukona. Mér leiðast átök og hasar og spenna – ég fer aldrei á spennyndir! Ég þoli það ekki,“ segir hún og brosir.

Agnes hefur ekki heldur gert mikið af því að skrifa greinar eða haft sig mikið í frammi í fjölmiðlum. „Ég er voða lítið fyrir að rökræða. Ég nenni því ekki, satt best að segja. Ég er samt ekki að segja að það sé vont að hafa umræðu, alls ekki. Það geta bara einhverjir aðrir séð um það, ekki ég – ég er ekki í þessari deild.

Kirkjan eigi frumkvæðið

Eitt af þeim hitamálum sem mikið hefur verið í umræðunni er aðskilnaður ríkis og kirkju.

„Ég held að við þurfum að eiga frumkvæði að umræðu um stjórnskrána – rétttri umræðu. Það er svo margt sem er sagt um kirkjuna sem er ekki rétt. Alþingismenn vita margir varla hvernig sambandi ríkis og kirkju er háttað og þeir eru sumir hverjir með ranghugmyndir og fordóma,“ segir Agnes.

Hún segir einnig mikilvægt að vel sé vandað til vinnubragða áður en skrefið er stigið til fulls og ríki og kirkja aðskilin að fullu.

„Ef við ætlum að skipta um þann hugsunarhátt sem hér hefur verið við lýði í 1000 ár gerum við það ekki á einum degi. Við, sem þjóðfélag, þurfum að hugsa okkur vel um. Ef við viljum breyta

þessu, hvað viljum við þá hafa í staðinn? Það hefur sýnt sig á þessum þjóðfundum að þau grunn-gildi sem þar er talað um fara öll saman við kristnina. Þessi hugsun er grunntónn í samfélaginu og mótar allt; lög okkar og reglur, umgengnisvenjur okkar og hvernig við erum við hvert annað,“ segir hún.

Fjármál og fjárhagur Þjóðkirkjunnar hefur ekki síður borið hátt í umræðunni. Agnes segir fjárhagsvanda blasa við mörgum kirkjum á Íslandi í dag. „Árið 1987 samþykkti Alþingi lög um að ríkið myndi innheimta sóknargjöldin og afhenda trúfélögum, í stað þess sem áður var þegar gjaldkerar sóknarnefndanna gengu hús úr húsi og innheimtu. Sóknargjöldin eru ekki bara fyrir þjóðkirkjuna, heldur líka kaþólikka, hvítasunnnumenn og alla. Þegar þessi ríkisstjórn tók við og allt var hrunið, ákvað hún að skerða þessi sóknargjöld. Fólk borgar áfram fullt sóknargjald en það skilar sé ekki allt til trúfélaganna, heldur klípur ríkið af upphæðinni. Nú í maí birtist frétt um að ríkið skuldar trúfélögum í landinu 2,6 milljarða og Þjóðkirkjunni tvo milljarða af þeirri upphæð,“ útskýrir Agnes.

„Ögmundur Jónasson hefur sagt að það sé fullur vilji til að leiðrétta þetta, þó það verði ekki allt greitt á einu bretti. En þetta hefur valdið því að margar kirkjur hafa lent í vandræðum; þetta eru margar milljónir á ári hjá stærstu söfnuðunum sem ekki hafa skilað sér. Kirkjurnar hafa kannski ráðið til sín kirkjuverði til að hafa húsið opið allan daginn, organistar fá laun, fólk hefur verið ráðið í barnastarf og svo framvegis. Margar kirkjur hafa líka steypt sér í skuldir, verið að byggja við eða laga húsnæði sitt. Þetta hefur verið heilmikið mál og verður næstu misseri. Ég vona að það verði ekki í mörg ár,“ segir Agnes.

Hugsar ekki um væntingarnar

Í allri umræðu um kjör Agnesar hefur kyn hennar verið ofarlega á baugi, enda verður hún fyrsti kvenbiskup Íslands. „Mér finnst reyndar eins og það sé verið að tala um einhverja aðra manneskju en mig. Ég er fyrir utan þetta einhvern veginn, það er voða skrytið,“ segir Agnes. „Þetta er auðvitað rétt, að ég er fyrsti kvenbiskupinn. Svo sagði mér blaðakona að ég væri fimmta konan í heiminum sem vígðist sem yfirbiskup. Ég þakkaði bara upplýsingarnar – ég veit ekkert hvort það er rétt,“ segir hún og brosir.

„Margir segja mér að til mín séu gerðar miklar væntingar. Ég reyni að hugsa ekki um það, þá verð ég vitlaus! Ég ætla bara að vera eins og ég er og þæla ekkert meira í því,“ segir Agnes.

Hvað finnst henni þá um að henni sé líkt við Vigdís Finnbogadóttur? „Já, það hefur voða mikið verið talað um að ég sé hreinlega lík henni! Ég veit nú ekki til þess að við séum neitt skyldar, það eru kannski einhver vestfirsk gen í okkur báðum. Allavega er það nú ekki slæmt að vera líkt við Vigdís Finnbogadóttur, alls ekki,“ segir hún. „Annars þæli ég ekkert í þessu, í kyninu. Þetta er bara litla ég – stelpa að vestan.“

Jafnræði er Agnesi þó afar hugleiðið, en það var eitt af einkunnarorðum hennar í kosningabaráttunni. „Mér finnst það gott orð. Jafnræði þýðir jafnrétti, að það sé farið eftir lögum og reglum og að það sama gildi um alla. Mér finnst leiðinlegt þegar gert er upp á milli og ég ætla að reyna að hafa þetta í heiðri. Svo verður maður líka að vinna að jafnrétti innan kirkjunnar og vera meðvitaður um það. Ekki bara þannig að maður hugsar um að já – þarna er karl og þá verður kona næst, heldur í sambandi við alla texta og allt efni. Biblían kom á tungumáli beggja kynja árið 2007. Í handbókinni frá 1981 er hins vegar allt í karlkyni og margir textar eru ennþá karllægir. Nú er handbókanefnd að störfum og ég mun kynna mér hvar sú vinna er stödd. Í sálmaðókinni er þetta eins, þetta er voða mikið „Héðan burt vér göngum glaðir...“. Ég ætla til dæmis að láta syngja sálm úr Kvennakirkjunni, Mildu höndina, í vígslunni minni. Maður verður að vera meðvitaður um þessa hluti svo það verði breytingar,“ segir Agnes.

Ferðast um og hlustar

Önnur einkunnarorð hennar í kosningabaráttunni voru umhyggja og samstaða. Umhyggjuna segir hún tengjast þeim sem þreyttir og leiðir eru innan kirkjunnar, þeim þurfi að hlúa betur að. Samstaðan snýr að því að allar þær mörgu raddir og stefnur innan guðfræðinnar sem rúmast innan Þjóðkirkjunnar finni samhljóm.

„Það þurfa ekki allir að vera sammála um alla hluti, en ég held að það þurfi allir að vera sammála um það að boðskapur og erindi kirkjunnar komist til skila. Mér finnst líka að fólk eigi ekki að grúppa sig saman eins og það sé að fara í orrustu. Mér finnst það ekki gott. Þess vegna voru margir hræddir við mig, af því að ég hef ekki skipað mér í neinn hóp innan guðfræði eða kirkju. Það hefur verið meðvitað ákvörðun hjá mér. Ég þekki fólk úr öllum þessum hópum en ég vil ekki taka þátt í þeim,“ útskýrir hún.

Flandrið sem verið hefur á Agnesi eftir að úrslit kosninganna lágu fyrir – og orsök þess að henni reynist erfitt að finna

sokkabuxur í réttum lit þessa dagana – er helst vegna þess að hún nýtir nú tímann þar til 1. júlí til að ferðast um landið og hlusta. „Þangað til ég tek við embættinu get ég leyft mér þetta. Ég veit um ýmislegt sem er að gerast hér vestur á fjörðum, en ég veit ekki endilega hvaða mál brenna á fólki annars staðar, nema það sem ég hef lesið um eða heyrt frá öðrum,“ segir Agnes.

Enn áhugasöm um fólk

Hvað með áhugamál og tómstundir; á Agnes sér líf utan kirkjunnar? „Já, já, ég á mér það. Ég er alltaf dálítið í tónlistinni og

svo hef ég tekið þátt í því sem fyrir hendi er hér fyrir vestan. Þegar börnin mín voru farin gekk ég til dæmis í kvenfélagið og svo hef ég verið í Zontu-klúbb inni á Ísafirði og slíku starfi. Ég hef gaman af því að taka þátt í félagsstarfi,“ segir Agnes frá.

Mannlegi áhugi þriggja ára barnsins hefur heldur ekki elst af henni. „Mér finnst fólk alltaf svo spennandi og skemmtilegt,“ segir hún og brosir. „Ég er samt ekki svona eins og Gróa á Leiti. Ég hef áhuga á því að stúdera hvernig fólk tekst á við líf sitt, hvernig það kemst út úr krísum eða sorg og höndlar hitt og þetta, ekki bara persónulega og privat heldur

samfélagslega,“ útskýrir Agnes. „Á síðkvöldum – og það er hlegið að mér fyrir þetta – hlusta ég oft á alls kyns upptökur af gömlu efni, bæði í Hlaðvarpinu hjá Rás 1 og annað. Og þá get ég náttúrulega ekki bara verið að hlusta heldur legg líka kapal í tölvunni eða sauma út eða þrjóna – það er ekki hægt að gera bara eitt í einu! Þar fyrir utan hefur töluvert af mínum tíma farið í að reyna eftir fremsta megni að gleyma ekki þeim sem eru næstir manni; fjölskyldunni. Maður má það ekki heldur,“ segir Agnes, sem kveðst annars alltaf vera að hugsa um eitt eða annað.

„Ég er einhvern veginn alltaf

með hugann á fullu í einhverju. Sem prestur er maður líka alltaf að semja. Hugsunin er mallandi allan daginn. Á mánudegi les ég kannski texta fyrir næsta sunnudag og þá er ég með hann í undir meðvitundinni alla vikuna. Ætli ég sé ekki með athyglisbrest einhvern, þó ég hafi nú aldrei farið í greiningu,“ segir hún og brosir.

Og þar með látum við spjallinu lokið, enda bíða næg verkefni Agnesar þessar síðustu vikur í Bolungarvík og þar til litla stelpa að vestan brýtur blað í sögu kirkjunnar á Íslandi.

– Sunna Dís Másdóttir.

Viltu reka matvöru- verslun og veitinga- stað í Súðavík?

Víkurbúðin ehf., óskar eftir rekstraraðila að matvöruversluninni Víkurbúðinni og veitingastaðnum Jóni Indíafara se rekin er sameiginlega í þjónustumiðstöðinni Álftaveri í Súðavík.

Til greina kemur að leigja reksturinn í heild sinni eða að aðili yfirtaki lager og rekstur. Starfsemin fer fram í leiguhúsnæði og eru tæki og búnaður til verslunar- og veitingareksturs innifalinn í leigusamningi.

Víkurbúðin er með samning um rekstur skólamötuneytis, fyrir leik- og grunnskóladeild Súðavíkurskóla, sem nýr aðili hefur möguleika á að yfirtaka.

Frekari upplýsingar er að finna á vefslóðinni: www.sudavik.is/ferdathjonusta/jon_indiafari og á vefslóðinni: www.sudavik.is/ferdathjonusta/vikurbudin.

Einn af stærstu vaxtasprotum svæðisins er fólgin í þjónustu við ferðamenn og er hér um gott tækifæri að ræða fyrir dugmikinn aðila sem langar að breyta til.

Nánari upplýsingar veitir Halldór Már Þórisson, stjórnarformaður í síma 856 2021 eftir kl. 16:00 eða á netfangi doridraumur@internet.is.

Frá Bolungarvíkurgöngum.

Hitastig í Bolungar- víkurgöngum kannað

Mælingar í Bolungarvíkurgöngum sýna að áhrif hitastigs við munna ganganna á hitastig í göngunum fjarar hratt út þegar innar kemur í göngin. Berghiti í göngunum heldur hitastigi milli

10 og 12°C í miðjum göngunum, sama hvernig viðrar fyrir utan. Þetta kemur í áfangaskýrslu um hitastigsbreytingar í veggöngum frá munna og inn göngin sem Vegagerðin hefur gefið út.

Stefnt er að frekari mælingum næsta vetur og þá á að reyna að kortleggja betur hversu langt inn göngin áhrifin ná þegar lofthraði er mikill eða við meiri lofthraða en mældist síðastliðinn vetur.

Sjö kílómetra veiðisvæði bætist við

Veiði í Hvannadalsá í Djúpi hefur verið mjög stífgandi frá því landeigendur og fyrirtækið Lax-á bundust saman höndum um að rækta ána upp, að því er fram kemur á vef fyrirtækisins. Mest veiddist árið 2010 en þá komu upp hartnær 470 laxar. Veiðin á síðasta sumri olli hinsvegar von-

brigðum eins og svo víða annars staðar. Hundrað laxar komu þá á land.

Af ánni er það helst að fréttu að nú getur laxinn gengið upp fyrir efsta foss í bæði Hvannadalsá og hliðaránni Lágadalsá, alls hafa þá um 7 kílómetrar af veiðisvæði bætist við í ánni. „Í

ágúst er eingöngu leyfilegt að veiða með flugu í ánni, en hún fer víða vel enda áin mjög fjölbreytt,“ segir á lax-a.net.

Hvannadalsá er innst í Ísafjarðardjúpi rétt við Langadalsá um 350 km fjarlægð frá Reykjavík. Hólmavík er í um 40 mínútna akstursfjarlægð.

Óbyggðirnar heilla

Stakkur skrifar >

Stakkur hefur ritað vikulega pistla í **Bæjarins besta** í mörg ár. Skoðanir hans á mönnum og mállefnum hafa oft verið umdeildar og vakið umræður.

Þær þurfa alls ekki að fara saman við skoðanir útgefenda blaðsins. Þrátt fyrir það bera ábyrgðarmenn blaðsins ábyrgð á skrifum **Stakks** á meðan hann notar dulnefni sitt.

Allt bendir til að komandi sumar verði mikil ferðatíð og margir ferðamenn, erlendir sem innlendir, fari um Ísland. Það er gott svo langt sem það nær. Ráðherra hefur sagt það skapa atvinnu. Rétt er það. Því miður eru flest störf í ferðaþjónustu láglauastörf. Verra er þó að of mörg fyrirtæki sem tengjast ferðaþjónustu tengjast annars konar ferðalagi, flakki öllu heldur. Þar er um að ræða kennitölflakk. Fyrirtæki eru sett á fót til að selja gistingu, mat eða hvað sem tengist marg lofaðri ferðaþjónustu. Virðisaukaskatti og staðgreiðslu er ekki skilað og þegar kemur að skuldadögnum, fer fyrirtækið í gjaldþrot og sömu eigendur stofna nýtt með nýrri kennitölu. Þótt hvort tveggja séu ferðalög, ferðir og flakk, er þetta flakk ópolandi og lítt skiljanlegt hvers vegna enn eru ekki komin í lög ákvæði sem koma í veg fyrir slíkt.

Þeir ferðaþjónendur sem vilja fara að lögum eiga erfiðari leik, en hinir sem sniðganga þau án þess að fá nokkrar átölur fyrir. Þeir sem standa skil á virðisaukaskatti og staðgreiðslu af launum starfsmanna að, ógleymdum greiðslum í lífeyrissjóði geta ekki keppt við hina. Að sumu leyti hafa þeir óskilvísu fetað í fótspor útlaganna sem lögðust á fjöll til þess að koma sér undan refsingu í byggð, gjarnan vegna þjófnaðar, sem stundum var í lífsbjargarskyni. Vart verður sama sagt um sjálfskipaða útlaga nútímans í viðskiptum, þar með

talda ferðaþjónustu. Segja má að „óbyggðirnar“ heilli þá með ógeðfelldum hætti. Verst er að stjórnmálamenn sjá ekki ástæðu til þess að taka á vandanum. Þar með verður ójöfnuðurinn meðal þeirra sem halda sig í mannabyggðum laga og réttar og hinna sem vilja vera útlagar í óbyggðum lögleysu og lögbrota enn meira áberandi og hrópar hátt á leiðréttingu.

Fleira tengist óbyggðum og ferðaþjónustu en hér hefur verið vikið að. „Óspillt“ náttúra Íslands heillar marga. En er hún svo óspillt lengur? Um hálendið fara margir og virða ekki fremur en útilegumennirnir úr löglegu viðskiptaumhverfi Íslands þau lög sem gilda um akstur á hálendinu og aka utan vega, eyðileggja viðkvæman gróður og skilja eftir sig ljót sár. Það er afar undarlegt að í því ofvaxna eftirlitssamfélagi sem er risið á Íslandi skuli ekki vera vilji til að taka á þeim lögbrotum sem leggjast út úr siðferði og byggð landsins til þess að skemma og eyðileggja jafnvel að fullu náttúruperlur er stjórnmálamenn í einu orði vilja að lokki ferðafólk til Íslands og skoðunar á hálendinu en í hinu orðinu sýnast máttlausir að vernda. Breyta þarf hugarfari og taka strax á umferð um hálendið og utan vega. Refsingar eiga eða vera harðar, en það er fyrst og fremst hugarfar og leiðbeiningar um hvar megi aka og hver ekki sem duga í baráttunni fyrir vernd óbyggða.

VELKOMIN Á BIFRÖST

Frumgreinanám

- skilvirkur undirbúningur
að háskólanámi

Nám í frumgreinadeild er góð leið fyrir fólk sem hefur ekki lokið stúdentsprófi, eða verið frá námi í langan tíma, til að bæta grunnmenntun sína áður en ráðist er í háskólanám.

Boðið er upp á lánshæft fjar- og staðnám. Staðnám fer fram með fyrirlestrum, umræðutímum og verkefnum. Kennsla í fjarnámi er í formi fyrirlestra sem eru aðgengilegir á námsvef skólans.

Vinnuhelgar eru í hverju námskeiði þar sem nemendur hitta kennara og samnemendur.

Frumgreinanámið hefur hlotið mikið lof á meðal nemenda.

Opið fyrir umsóknir til 15. júní á bifrost.is

HÁSKÓLINN Á BIFRÖST
BIFRÖST UNIVERSITY

„Flýting Dýrafjarðarganga eru ánægjulegar fréttir“

„Ummæli bæjarstjóra Vesturbýggðar eru að mínu mati afar óheppileg og einungis til þess fallinn að gefa andstæðingum Dýrafjarðarganga vopn í hendur,“ segir Daníel Jakobsson bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar. Ásthildur Sturludóttir bæjarstjóri í Vesturbýggð sagði í samtali við Bæjarins besta að gerð Vestfjarðavegar 60 ætti að vera framar í goggunarröðinni en gerð Dýrafjarðarganga. Ásthildur vísaði þar í fjárfestingaáætlun ríkisstjórnarinnar fyrir árin 2013-2015, en þar kemur fram að flýta eigi gerð ganganna. Daníel er á þeirri skoðun að Vestfirðingar ættu að taka öllum hugmyndum um bætta samgöngur í fjórðung-

num fagnandi.

„Ég skil þess vegna ekki hvernig kollegi minn sunnan heiða getur skilið flýtingu Dýrafjarðarganga sem einhverja ógn við vegabætur í Gufudalssveit og finnst meira en lítið skrítið að hægt sé að gera nokkuð annað en fagna beggja vegna ganga þegar þau verða loksins opnuð, vonandi fyrir en síðar,“ segir Daníel. Hann tekur fram að málefni Vestfjarðavegar 60 frá Flókalundi í Bjarkarlund séu í farvegi og í núverandi samgönguáætlun sé gert ráð fyrir því að vegurinn verði kláraður á næstu árum. „Það að núverandi ríkisstjórn setji það fram að aukist svigrúm ríkissjóðs til fjárfestinga á næstu árum beri að nýta það í

að flýta Dýrafjarðargöngum er ánægjuleg yfirlýsing og dregur á engan hátt úr líkum þess að vegtenging um Gufudalssveit klárast. Fjármagn til jarðgangagerðar hefur alltaf verið til viðbótar við aðrar samgönguframkvæmdir,“ segir Daníel.

Aðspurður hvort samstaða ríki um forgangsöröðun í samgöngumálum meðal sveitastjórnarmanna á Vestfjörðum, segir Daníel að á norðanverðum Vestfjörðum sé það ekki skoðun sveitarstjórnarmanna að Dýrafjarðargöng eigi að njóta forgangs. „Þvert á móti stóð ég í þeirri meiningu að fyrir löngu hafi verið ákveðið að klára veginn um Gufudalssveit, ekki hafi skort

á pólitískan vilja, en því miður hafa erfiðleikar í ríkisfjármálum og niðurstaða úr dómsmálum tafið málið úr hófi fram. Þá sorgarsögu þekkja allir og sjálf-sagt enginn betur en íbúar Vesturbýggðar og Tálknafjarðar. Stefna Fjórðungssambands Vestfirðinga er alveg skýr í þessum málum. Það hefur lagt höfuðáherslu á að Vestfjarðarvegur nr. 60 verði kláraður og að það sé brýnasta samgöngubótin í fjórðungnum,“ segir Daníel.

Daníel nefnir einnig að misjafnar skoðanir séu á því hvort einhver framkvæmd sé mikilvægari en önnur. „Fyrir íbúa Dýrafjarðar er opnun heilsársvegar um Dýrafjarðargöng og

Dynjandisheiði ábyggilega mikilvægari en bættur vegur um Gufudalssveit. Jarðgöng myndu stytta Dýrfirðingum leiðina inn á þjóðvegakerfið að vetri til um 100 kílómetra, en þrátt fyrir mismunandi hagsmuni hefur að undanfögnu ríkt mikil samstaða meðal Vestfirðinga um forgangsöröðun í vegamálum,“ segir Daníel, og bætir því við að nú þegar hylli undir að lausn sé í sjónmáli í Gufudalssveit, sé mál að snúa sér að næsta verkefni. „Það eru Dýrafjarðargöng. Það að þau komi ekki fyrir en eftir 2020 er óásættanlegt og þar af leiðandi er ánægjulegt að kynntar séu til sögunnar áætlanir um að flýta þeim áformum.“

Holótt gata skreytt í mótmælaskyni

„Þegar ég leit út um gluggann og sá þessar merkingar kviknaði eitt augnablik von í mínu hjarta um að nú ætti loks að fara að laga þessar holur,“ segir Bryndís Friðgeirsdóttir sem býr við Hlíðarveg á Ísafirði en íbúar þar tóku upp á því að merkja allar holur í götunni á litskrúðugan hátt. „Þegar ég fór út að athuga málin þá kom í ljós að það voru íbúarnir sjálfir sem höfðu verið að skreyta göturnar. Ég veit ekki hver gerði þetta en mér finnst þetta frábært framtak.“ Með framtakinu vildu íbúar vekja athygli á slæmu ásigkomulagi götunnar.

„Þessar holur eru eins og gígur á sprengjувæði og við erum orðin ansi þreytt á að fara ofan í þær. Við getum ekki einu sinni sveigt

framhjá þeim þar sem bílastæðin eru hinu megin,“ bætir Bryndís við.

Íbúar við Hlíðarveg hafa lengi barist árangurslaust fyrir úrbótum. Að sögn þeirra má rekja skemmdirnar að miklu leyti til framkvæmda og viðgerða á vegum Orkubús Vestfjarða, Mílu og Ísafjarðarbæjar. „Þetta er búið að vera svona árum saman. Það er sífellt verið að grafa eitthvað upp til að laga lagnir og leiðslur eða eitthvað og svo er bara mokað ofan í þetta aftur,“ segir Bryndís. Hún segir að komumenn hafa orð á bágu ástandi götunnar þegar þeir koma í heimsókn. „Alltaf þegar við fáum gesti til okkar segja þeir Hlíðarveginn vera versta kaflann á leiðinni, jafnvel

þótt þeir fari um sunnanverða Vestfirði þar sem veginir eru nú ekkert til að hrópa húrra fyrir.“

Malbikunarframkvæmdir fóru fram á hluta Hlíðarvegar fyrir sex árum eftir að íbúar skiluðu inn undirskriftalista þar sem farið var fram á úrbætur. „Þá var byrjað á þessu en kannski að við þurfum að fara aftur í undirskriftasöfnun,“ segir Bryndís. Þetta er ekki spurning um að við sýnum ekki skilning á því að bæjarfélaginu vanti pening eða viljum bílana í forgang, heldur eru þessar holur hreinlega hættulegar.“ Bryndís leggur til að allir bæjarfulltrúar meirihlutans í Ísafjarðarbæ keyri eina ferð um Hlíðarveginn til að sjá um hvað málið snýst. – thelma@bb.is

Sjómenn til hamingju með daginn!

-okkar vörur selja þína vöru

- Kassar
- Öskjur
- Arkir
- Pokar
- Filmur
- Skór
- Stígvél
- Vettlingar
- Vinnufatnaður,
- Hnífar
- Brýni
- Bakkar
- Einnota vörur o.fl.

Vélreistur kassi

Handreistur kassi

SAMHENTIR
UMBÚÐALAUSNIR

Suðurhrauni 4 • 210 Garðabæ • Furuvellir 3 • 600 Akureyri • Sími: 575 8000 • Fax: 575 8001 • www.samhentir.is

Óskar hættir eftir 30 ára starf

Óskar Elíasson veitingamaður og verslunarstjóri Víkurbúðarinnar í Súðavík er að hætta störfum, en búðin hefur verið rekin frá árinu 1986 þegar Kaupfélag Súðavíkur ehf. var stofnað. Þar áður sinnti Óskar einnig verslunarrekstri í þorpinu, eða frá árinu 1981. Veitingastaðurinn Jón Indíafari, sem starfaði einnig undir merkjum Kaupfélagsins og var rekinn af Óskari var stofnaður árið 2002. Óskar flytur búferlum austur á land og segist hætta verslunarrekstri. „Já, ég er alveg hættaður í þessum bransa, en það er alveg ljóst að ég kem til með að sakna Súðavíkur,“ segir Óskar, en hann hefur alla sína tíð búið í Álfafirði. „Ég er alinn upp á Svarthamri hér innar í firðinum en fluttist til Súðavíkur þegar ég var 18 ára,“ segir Óskar, en hann verður 59 ára seinna á árinu. Óskar segist þakklátur öllu því góða fólki sem hann starfaði með og kynntist í Súðavík. Auglýst verður eftir nýjum rekstraraðilum Víkurbúðarinnar og segist Óskar vonast til þess að hægt verði að selja rekstur Kaupfélagsins þegar fram líða stundir. – gudmundur@bb.is

Óskar Elíasson.

Frá skipasmíðastöð Ólafars Önnundarsonar við Drafnargötu á Flateyri. Formaður Önfirðingafélagsins; Björn Ingi Bjarnason er hér með frístunda-skipasmíðum. Á borðum er Bismarck í byggingu. Ljós.: Guðmundur J. Sigurðsson.

Bismarck í smíðum

Ólafur Önnundarson á Flateyri, smáskipasmíður í frístundum, vinnur nú að smíði hins sögufræga herskips Bismarck. Frá því er greint á flateyri.is, að kjöluverkið að skipinu hafi verið lagður 1. febrúar. Áætluð verklok eru árið 2015 en þann 24. ágúst það ár verða 75 ár frá formlegri afhendingu skipsins. Orrustuskipið Bismarck og systurskip þess Tirpitz voru öflugustu herskip Þjóðverja í síðari heimstyrjöldinni, 1939 – 1945, og á

sínum tíma sennilega þau öflugustu í Atlantshafinu. Þann 24. maí síðastliðinn var liðið 71 ár frá því Bismarck sökkta breska herskipinu Hood í mikilli sjóorustu á hafinu við Ísland.

Herskipið Bismarck var skírt í höfuðið á Otto von Bismarck kanslara Þýskalands árin 1871-1890. Á Vísindavefnum segir að Bretar óttuðust mjög um sinn hag með tilkomu Bismarcks því herskipafloði þeirra var úr sér genginn og gamaldags þó þeir hefðu yfir margfalt fleiri herskip-

um að ráða. Þeir gerðu allt sem í þeirra valdi stóð til þess að finna Bismarck og eyðileggja og beittu til þess hátt í sjötíu skipum og kaþbátum og ótal flugvéllum. Svo fór að lokum að þeir náðu að sökkva skipinu þann 27. maí 1941 rétt áður en það komst til hafnar í Frakklandi.

Nú daga för Bismarcks og fylgdarskipsins Prinz Eugens síðari hluta maímánaðar 1941 er ein frægasta viðureign herskipa síðustu aldar.

Lengi dreymt um að vera í karlakór

„Jú, þetta er mín fyrsta plata, en ég er nú hálfgerður amatör samt,“ segir Ylfa Mist Helgadóttir úr Bolungarvík, en hún vinnur nú að sólóplötu sem hún áætla að komi út í september. Að sögn Ylfu er tónlistin á plötunni „áreitislaus“ og mjög afslöppuð. Plötuna vinnur hún í samvinnu með vinum og vandaðmönnum. „Ég vinn plötuna aðallega með listamönnum innan vinnuhópsins. Ég er mjög heppin með vini hvað hæfileika varðar,“ segir Ylfa létt í bragði.

Á plötunni verður að finna lög við íslenska texta, en flest löggin á plötunni eru frumsamin. Þar má meðal annars finna lög eftir Rúnar Vilbergsson og Vilberg Vilbergsson, betur þekktan sem Villa Valla, en hann er afi Ylfu. Eitt lag á plötunni sker sig þó úr að sögn Ylfu. „Það syng ég með

Ylfa Mist Helgadóttir áhugasöngkona.

karlakór og án undirleiks. Mig hefur lengi dreymt um að ganga í karlakór, og hef reynt að troða mér inn í þá. Það hefur hinsvegar aldrei gengið og hef ég alltaf verið rekin,“ segir Ylfa.

Á plötunni verður einnig að finna tvö gömul íslensk lög, Næt-

urljóð úr Fjörðum eftir Böðvar Guðmundsson og Mjöll á furugrein, sem er rússneskt lag en sungið við texta Jónasar Árnasonar. Platan ber vinnuheititið „Þegar nóttin kemur“ og kemur eins og áður sagði út í haust.

– gudmundur@bb.is

Nám með starfi

Nám á netinu

D R E I F N Á M

Borgarholtsskóli býður upp á nám fyrir:

- Skólaliða
- Stuðningsfulltrúa í skólum
- Leiðbeinendur í leikskóla
- Félagsliða
- Félags- og tómstundanám

NÝTT • Viðbótarnám félagsliða

Umsóknarfrestur er til 1. júní.

Upplýsingar um námið veitir Þórkatla Þórisdóttir í síma 8561718

 BHS

Borgarholtsskóli við Mosaveg sími 5351700 www.bhs.is

Vilja stofna lýðskóla

„Við erum að hugsa um nýja nálgun á skólastarfið sem byggir á gömlu hugmyndinni um lýðskóla. Við viljum safna hér saman ungu fólki sem er tilbúið að koma að tömu borði og skapa eitt-hvað saman,“ segir Soffía Vagnsdóttir skólastjóri í Bolungarvík, en hún hefur ásamt Oddi Albertssyni unnið að hugmyndum um stofnun lýðskóla í húsnæði Íshúsfélagsins í Bolungarvík. Oddur hefur komið að gerð lýðskóla í Danmörku og víðar og hefur unnið mikið á þessu sviði. Markmiðið með stofnun skólans yrði bæði að efla samfélagið, mannlífið og menninguna í Bolungarvík en einnig að finna húsi Íshúsfélagsins nýtt hlutverk.

Hugmyndin tengist áformum og hugmyndum Péturs Blöndal Magnasonar um nýtingu hússins sem frumkvöðla- og nýsköpunarsetur í Bolungarvík. Viðtal við Pétur um hugmyndir hans birtist á vef bb.is í síðustu viku.

Nýverið keypti rækjuvinnslan Kampi ehf. húsið og hyggst vinna þar rækju, en húsið er firnastórt og telur Soffía að skólastarfsemi og rækjuvinnsla geti vel komið saman undir sama þaki. „Húsið er auðvitað frábær og spennandi kostur fyrir svona starfsemi og þarna blandast saman nýi tíminn og sá gamli. Kaffistofan verður miðpunkturinn og þar hittist skólafólk, frumkvöðlar og starfsmenn í rækjuvinnslu og miðla sinni þverfaglegu þekkingu,“ segir Soffía, en hún leggur ríka áherslu á að hver og einn nemandi í skólanum yrði metinn að eigin verðleikum og fengi að einbeita sér að sínum hæfileikum.

„Fólk sem er í ákveðinni sjálfsleit myndi koma hingað og það fær að vinna með sína hæfileika. Við sem myndum sjá um verk-

Bolungarvík.

efnið, sjáum til þess að þess að hóparnir vinni saman að sameiginlegu verkefni. Þetta yrði ekkert „chill“ heldur hörkuvinna,“ segir Soffía í gamansömum tón. „Nýjungin felst í því að þora að stíga skrefið og treysta ungu fólki. Ólíkir hópar munu mætast og gera það sem þeir vilja gera. Þetta verður svoltið eins og í Lostþáttunum. Allir koma saman að tömu borði og svo vinnum við saman að sameiginlegu markmiði,“ segir Soffía.

Aðspurð um hvernig skólinn yrði fjármagnaður telur Soffía að ekki sé óraunhæft að ætlast til þess að ráðuneytin myndu koma að þeim þætti með einhverjum hætti. „Á Íslandi eru svo margir efnilegir krakkar sem hrökklast út úr menntakerfinu af því að þeir finna sér ekki réttan farveg. Lýðskólalugmyndafræðin gengur út að þessir krakkar fái að nýta sína hæfileika í það sem þau hafa

áhuga á. Í lýðskóla er ekki settur á þig mælikvarði og þú látinn gangast undir próf. Hér skiptir meira máli að mæta manneskj-unni eins og hún er.“

„Við sjáum fyrir okkur hóp fólks sem kemur að ósýnilegu borði og á borðinu eru ósýnilegar kræsingar. Kræsingarnar verða hinsvegar raunverulegar þegar fólk fer að tala saman,“ segir Soffía, en hún telur að með tíð og tíma geti skólinn orðið sjálfbær stofnun. „Mögulega gæti hún einhvern daginn átt sína báta og sína hesta og fleira þess háttar.“

Að sögn Soffíu yrði námið sett þannig upp að hver nemandi yrði eina önn í skólanum. Hún bindur vonir við að hún og Oddur geti hrint hugmyndinni í framkvæmd innan tíðar ef allt gengur eftir. Hún vonast einnig til að samstarf við Kampa um nýtingu húsnæðisins náist og er hún bjartsýn á að það takist. – gudmundur@bb.is

Agnes vígist til biskups 24. júní

Sr. Agnes M. Sigurðardóttir, sóknarprestur í Bolungarvík og prófastur Vestfjarðaprófastsdæmis, verður vígð til biskups í Hallgrímskirkju þann 24. júní næstkomandi. Meðal gesta sem taka þátt í vígslunni verða biskupar frá öllum Norðurlöndunum, auk fjögurra biskupa frá Bretlandseyjum.

Karl Sigurbjörnsson, biskup Íslands, mun vígja Agnesi og setja hana inn í embætti. Daginn eftir vígsluna hefst prestastefna Þjóðkirkjunnar, sem ber yfirskriftina „Þjónandi kirkja“.

Agnes M. Sigurðardóttir.

Herdís Anna á náms-samning í Sviss

Ísafirðingurinn Herdís Anna Jónasdóttir óperusöngkona skrifaði nýlega undir náms-samning við óperustúdíóið í óperunni í Zürich í Sviss, en það er eitt virtasta sinnar tegundar í heiminum í dag. Herdís sló í gegn í uppfærslu Íslensku óperunnar í vetur á La Bohème eftir Puccini og hefur vakið mikla athygli að undanfögnu.

Herdís fór í tvær áheyrnarprufur fyrir óperustúdíóið, eina í Zürich og aðra í London. Svarið um að hún hefði komist inn barst henni skömmu fyrir frumsýningu á La Bohème. Í samtali við smugan.is segist Herdís vera samningsbundin stúdíóinu í eitt ár en viti þó ekki nákvæmlega í hverju verkefni vetrarins felast.

„Þetta er eitthvað á milli þess

að vera í skóla og í vinnu, hálfgerð lærlingsstaða. Við fáum söngtími og tungumálakennslu, leikfimi og ýmislegt fleira, ásamt því að sækja master klassa til m.a. Andreas Homoki, Fabio Luisi, Christof Loy, Birgitte Fassbaender og Malcolm Martineu,“ segir Herdís.

Herdís hóf sinn feril í tónlistinni á Ísafirði, en hún byrjaði snemma í Tónlistarskóla Ísafjarðar að leika á fiðlu og píanó.

Sælkeri vikunnar er Linda Rós Kristjónsdóttir á Ísafirði

Svartfugls- og lundaréttur

Sælkeri vikunnar deilir með lesendum BB uppskrift af vinsælli og mjög góðri uppskrift þar sem má annað hvort nota svartfugl eða lunda. Linda Rós segir sósuna sem fylgi vera algjört algjört sælgæti. Síðan lætur hún fylgja með góða kökuuppskrift.

Svartfugl eða lundi

Bringurnar teknar af beininu, snöggsteiktar á pönnu og kryddaðar með salti og pipar. Settar inn í ofn sem er 180° heitur í 2-3 mín, þá eru þær teknar út úr ofninum í 2-3 mín.

Síðan settar aftur inn í aðrar 2-3 mínútur og síðan út aftur og látnar bíða í 2-3 mínútur.

Sósa

2 bollar villisveppir
4 cl koníak
8 cl þúrtvín
2-3 dl rjómi
1 msk rúsínur
1 msk furuhnetur (má sleppa)
Kjötkraftur
Sósujafnari
Salt og pipar
Soðið niður um 3/4.

Færeysk kaka

4 eggjahvítur
175 g smjör
1 tsk kartöflumjöl
175 g hakkaðar möndlur

Eggjahvíturarnar eru stífþeyttar og sykurinn settur varlega út í. Möndlur og kartöflumjöl hrært saman við. Gerið tvo botna á smjörpappír og bakið við 30 mín við 170°

Á milli

2 dl sýrður rjómi
1/4 peli þeyttur rjómi
4 súr epli skorin
Blandað saman og sett á milli

botnanna ásamt karamellukremi.

Karamellukrem

1/4 l rjómi
75 g flórsykur
3 msk síróp
1msk vanillussykur

Sett á milli og ofan á kökuna.

Ég skora næst á listakokkinn okkar í Landsbankanum á Ísafirði hana Rögnu Arnaldsdóttur, hún á örugglega eitthvað gott í pokahorninu.

Við óskum sjómönnum til hamingju með daginn
